

Божилъ.

Допитахте ли са до прорицалището, какъ да постъпите въ тоя случай? Какво ви каза врачътъ?

Владимиръ.

Какъ не. Щомъ ся извѣстихъ за неговото тръгваніе изъ манастиря, незабавно отидохъ при врачътъ, който като ся помоли на боговетъ, открихъ му: че тѣхната свята воля е да ся не покорѣ на християнскитѣ ни гонители, нъ да ги презирамъ и избѣгавамъ, иначе душата ми ще бѣде изложена на огнени мъки.

Божилъ.

Баща ви не е виноватъ. Четири години ставатъ както царувате, както служитѣ на боговетъ, и той нищо не ви каза, а днесъ е тръгналъ да ви гони и ;

Владимиръ. (прекъсва му думата)

Знаж азъ, знаж, той не си оставаше манастиря, ако го не бѣхъ повикали мойтѣ гонители.

Божилъ.

Да, това и азъ щѣхъ да ви кажъ,

Владимиръ.

Тѣ сж малцина. Іоаннъ Екзархъ, епископъ Костантъ и нѣколко свещенници.

Божилъ.

Но и братъ ви Симеонъ е съ тѣхъ.

Владимиръ.

Разбира са, той са готви за царъ, да ми наследи престола. Но, виноватъ съмъ самъ, за гдѣто не ги изгонихъ до днесъ изъ царството си.